

надлежи; равно и свойство-то на прилагателно-то за да може да се склоняза.

Причастія-та сж двѣ: **Настоящее** и **Прошедшее**.

Настоящее Причастіе всякога се свърша на **ant**.

На пр: *chantant, aimant*.

Прошедшее Причастіе има разны окончанья, както: **chanté, uni, aperçu, mis, ouvert, écrit, exclus**, и проч:

Тема за причастіе-то.

52

Като бѣхъ ёще малжкъ, рѣкохъ единъ день на баща си: Азъ не разбирамъ тѣргощинжъ, и не знажъ да продавамъ, позволете ми да игражъ. — Баща ми ми отвѣща ухилень: като тѣргува человекъ, научва се тѣрговщинжъ, и като продава, да продава. Но любезне ми татко, отвѣщахъ азъ, като играе человекъ, научва се и да играе. — Ты имашъ правдъ, рѣче ми онъ; но трѣба по напредъ да научи человекъ щото е нужно и полезно. — Които человекци се обносятъ добрѣ, сж обични и почетни отъ всицы свѣтъ; и оніе които не се носятъ добрѣ, сж ненавидими и умразни.

Малжкъ	— petit.	Тѣргувамъ	— marchand.
Разбирамъ	— entendre.	Правда	— raison. (ж)
Тѣрговщина	— commerce (м).	Нужно	— nécessaire.
Продавамъ	— vendre.	Полезно	— utile.
Позволявамъ	— permettre.	Обносямъ-се	— se conduire.
Игражъ	— jouer.	Почетенъ	— honoré.
Ухилень	— en souriant.		

ГЛАВА СЕДЬМА

Седьма часть на рѣчь-та

ПРЕДЛОГЪ (Préposition).

Предлогъ е слово неизмѣняемо, означающе разны-тъ отношеня, които се находятъ между нѣща-та и лица-та. Предлогъ се стави предъ имена-та на които отношеня-та онъ опредѣлява. —